

UCE

BUTLLETI INFORMATIU Nº 7 DIJOURS 26 d'AGOST 76
UNIVERSITAT CATALANA D'ESTIU PRADA II 3a tongada

AMNISTIA TOTAL

Ahir a la nit la Universitat Catalana d'Estiu es va pronunciar unànimament per una Amnistia total, sense exclusions i veritable aprobant el document presentat pel Comitè d'Enllaç de Forces Polítiques de la U.C.E., que publicavem ahir en un número extraordinari del B.U.C.E.

L'acte d'ahir va començar amb la lectura del comunicat dels Advocats defensors de presos polítics en el qual es constata la curta volada de l'amnistia decretada per el rei d'Espanya.

Tot seguit els nombrosos membres del Comitè d'Enllaç presentaren sengles comunicats en torn al tema, coincidint en els punts unitaris del comunicat conjunt. Resaltem tot seguit molt resumidament alguns punts dels diversos manifestos.

- FEDERACIÓ SOCIALISTA CATALANA DEL PARTIDO OBRERO REVOLUCIONARIO ESPAÑOL: Llibertat de presos, llibertat sindical. "Per la total reconciliació, ni reixes ni fronteres".

- MOVIMENT COMUNISTA DE CATALUNYA, M.C. PAÍS VALENCIÀ: Amnistia militar, de la dona, ciutadana, etc. Unitat de l'oposició democràtica cara al trencament.

- ORGANIZACIÓN REVOLUCIONARIA DE LOS TRABAJADORES: No a la monarquia continuadora del feixisme que ha provocat tantes víctimes i ha decretat un indult que és un insult popular. No al govern Suarez.

- PARTIDO COMUNISTA DE ESPAÑA AL PAÍS VALENCIÀ: La amnistia decretada no recull molts dels camps imprescindibles de l'Amnistia total.

- PARTIDO COMUNISTA DE ESPAÑA MARXISTA LENINISTA (F.R.A.P.): No acceptem les divisions feixistes que exclouen de l'amnistia als que han mantingut una lluita antifeixista més elevada. Reinstauració de l'únic govern legítim del poble: la República.

- PARTIT SOCIALISTA D'ALLIBERAMENT NACIONAL DELS PP.CC.: S'ha concedit una "pseudo-amnistia" que exclou majoritariament als nacionalistes del País Basc.

- P.S.A.N. PROVISIONAL: L'amnistia concedida ha estat per confondre al poble que l'ha reclamada total. Han de sortir els lluitadors revolucionaris que han aconseguit arraconar la dictadura. Liquidem la monarquia feixista.

- PARTIT SOCIALISTA DE CATALUNYA, P.S. PAÍS VALENCIÀ: L'Amnistia ha de suposar el punt de partida d'un nou ordre jurídic cap a un món nou. Reafirmem l'amnistia, la llibertat i l'autonomia sense exclusions.

- PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA: Retorn dels exilats i abolició de les lleis repressives. Movilització popular, punt de partida per la fi del feixisme.

A continuació es va llegir i aprobar per aclamació el comunicat conjunt.

LA VEU DE LA GESPA LA VEU DE LA GESPA LA VEU DE LA GESPA LA VEU DE LA GESPA

- Els controls a la porta del menjador són realment eficaces. Ni mostren la poteta blanca és possible colar-se sense tiquet.

- És llastimós per aquesta secció que el menjar que ens donen sigui generalment bo, doncs ens priva de fotre conya més sovint en torn a les deficiències de la calderada.

- La petita "boite" de Eus registra forts plens aquestes nits. Inclús amb les naturals tensions amb joves nord-catalans de poder pensar que la causa siguin els ucencs.

- Dels vuit ponents de l'acte conjunt de la nit, quatre foren dones, els altres homes; quí ho hagués dit poques hores avans? Homenets esteu perdent terreny.

- "Con permiso de la autoridad y si el tiempo no lo impide" diuen els cartells de les curses de braus. I calia afegir-ho en els papers que anunciaven per ahir nit una gran fallada, o potser es mullaren els trons?

ACTES PER... ACTES PER... ACTES PER...

AVUI, 26 d'Agost: La classe de Física ha anat a Odeilló, d'excursió.

- El grup de folklore actuarà a la Plaça de Vermet.

- Aprofundiment dins la problemàtica occitana, avui a les 3 de la tarda, a l'aula III per anar a Montsegur i Quercus amb el C.I.E.M.E.N. Explicacions en occità i col·loqui en la llengua de cadascú.

DEMÀ, dia 27, ballada de Jazz i per apendren be avui i demà de 8 a 9 del vespre, assatjos al passadís de Dances. La classe de "Dances d'arreu del món" fa saber que fins el dissabte dia 28, assajaran al passadís de costum (aula no t'hi fixis) de 3,30 a 5, vistes les dificultats en trobar un lloc més adequat.

- DISSABTE, ANADA A CUIXA AMB ELS FOLKLORICS : El grup de folklore convidarà a tothom per anar diumenge dia 29 a les 10 del matí a Sant Miquel de Cuixà, a fer una visita explicada per Pere Ponsich; s'hi pot anar a peu en cotxe, en taxi o a cavall.

- CINEMA PER AVUI: De 17 a 19: films científics; de 22 a 24: "El primer mestre".

- Del recital d'ahir cal destacar que per fir es cridaren crits de costum fent-se resó de la nostra queixa d'ahir, malgrat que moltes vegades no venien a res.

- Després de tan pòtul cantant sense cap decoro, ens vàrem alegrar molt al comprobar que encara hi ha grups que saben anar amb uniforme. Les camises blaves, francament, divines.

- Entre els crits originals, un de VIVA GISCARD!, molt intencionat.

- Ja que hem parlat de jalar, diuen que el peix d'ahir era pescat al "Mar Muerto".

- Esprega a les nenes que cada dia es renten les calces i les estenen al lavabo que deixin un xic de lloc pels que amb més periodicitat també ens rentem quelcom.

- Volem informar que els focos i les càmeres que ahir invaïren la U.C.E. no eren ni de la BBC ni del NODO, sino dels cinèfils del senyor Porter que feien classe pràctica.

- La discotequeb del piano de la U.C.E. registrava un ple total degut a la pluja que, dit de passada, continua empenyant; cal assenyalar la presència d'importants i serioses personalitats del professorat i les forces polítiques de la U.C.E. foten el camell de mala manera.

Els Joves i el Socialisme

Podriem caracteritzar a la joventut com un període en la vida de totes les persones, en el que el futur home o dona es preparat per integrar-se de ple en l'engranatge de la societat. Si fem un repàs a la joventut actual veiem que està formada per individus de procedència social diversa, molt diversa, que participen de uns problemes comuns i que estan immersos en una dinàmica que els arrossega cap a ocupar uns llocs que ja tenen destinats en el procés productiu. Aquests nois i noies no tenen, com sabem, la possibilitat de marcar els seus propis objectius.

La nostra societat que està regida pels modes de producció capitalista, caracteritzat i organitzat per tal de ser beneficiós a la classe dels propietaris, intenta integrar el jove no estimulants les seves possibilitats personals sino intentant posar-hi un vel als ulls per tal de que accepti sense piular el futur que li ve imposat, frustran qualsevol intent de creació i reprimint qualsevol intent de rebèl·lió. Això provoca frustracions i situacions d'angoixa que tots coneixem.

Desde la família, que imposa desde els orígens l'acceptació de les jerarquies fins a l'escola i ell·leure que produeixen per reial decret els esquemes de competència i d'insolament tant propis de la nostra societat, facilitat el conformisme i fomentant l'aborriment com a forma, paradoxal, de distracció. O bé en el món del treball en que el jove es bandejat cobren poc i treballen com un adult i en el terreny jurídic on s'el fa de manera paradoxal responsable jurídic dels seus actes abans de major d'edat. Sense oblidar les relacions sexuals que se li presenten desnaturalitzades i el problema de la noia que és especialment ensinistrada per ser eficient servidora de l'home i una llarga tirallonga d'etcèteres. Així doncs podriem concloure afirmant que la joventut es un sector de la societat que de diverses maneres està oprimida.

Per tal de aconseguir que la joventut sigui un sector lliure de la societat cal començar de d'ara una lluita que, portada pels joves, posi al descobert totes les situacions d'opressió en que es troben sotmesos i que el mateix temps el prepari per fer saltar la bana dels ulls i per interpretar la realitat que als envolta, però no podem caure en la temptació de creure que els problemes de la joventut s'arreglaran de manera aïllada, perquè creure això seria somiar, la joventut tan sols podria assolir plenament els seus objectius dins d'una societat lliure, on l'home sigui l'amo del seu destí i on tots els sectors oprimits aconseguixin el seu alliberament. Així doncs la lluita dels joves va lligada amb totes aquelles lluites que tenen com a objectiu darrer l'aconseguir un home no explotat i no explotador capaç de conviure fraternament amb els seus semblants, un home nou si ens ho mirem des dels esquemes actuals.

I tot aquest canvi en l'home només podia ser entès i tirat endavant si són abolides les relacions actuals d'explotació, si la producció; les relacions que comporta són canviades de manera radical, si hi ha un traspàs de poder als treballadors que són la majoria.... si hi ha un trencament socialista de la societat.

Així doncs podem afirmar que la lluita per l'alliberament del jove es una de les moltes lluites que cal portar i que es porten per l'alliberament de l'home i que només rep un sentit si s'entén des de la perspectiva d'un canvi socialista de la societat.

CATALUNYA-NORD SOLA DENOMINACIÓ POSSIBLE PER LES TERRES CATALANES DE L'ESTAT FRANCÈS

Fa uns cinc anys el CREA (Comité rossellonès d'estudis i denominació), entitat a la qual va succeir l'Esquerra Catalana dels Treballadors, va decidir que la única denominació correcta d'un punt de vista català per les terres catalanes de l'Estat francès era C.N. Doncs d'aquest moment aquesta terminologia s'ha estès de manera satisfactòria. La campanya que certes personalitats culturals nord-catalanes engegaven avui dia en contra amb l'ajut inesperat de l'eminent i respectable Pau Vila ens obliga a justificar una vegada més la nostra terminologia. Però demostra a la vegada l'extensió creixent d'aquesta.

Què diu la Història? Quan l'imperialisme francès i l'imperialisme espanyol es van posar d'acord per mitjàpartir CATALUNYA al segle XVII no van tenir consideració pels límits històrics dels comtats de Rosselló i Cerdanya que adintre del conjunt del Reialme catalano-aragonès havien conservat una certa especificitat. França va arrabassar gràcies a l'astúcia i a la determinació dels seus diplomats uns 30 pobles de Cerdanya (menys LLIVIA considerada com a ciutat); l'absolutisme francès va aleshores batejar la seva presa del nom de Province du Roussillon. Ja començava amb en Lluís XIV l'esforç multiseccular per fer perdre sigui per la violència (repressió ferotge de la resistència nord-catalana del segle XVII) sigui per l'opressió (prohibició de l'ús oficial del català al any 1700) sigui per la seducció (nobilitat reconeguda als burgesos honrats de PERPINYA després d'un llarg plèt) la consciència catalana. D'aquest punt de vista els règims que han seguit la revolució burgesa del any 1789 no han fet res més que perseguir i fins i tot enfortir aquest esforç de destrucció de la nostra personalitat col·lectiva. A partir d'aquest moment van constituir administrativament el "Département des Pyrénées Orientales". El fet que a partir del 1848 hi hagué hagut consentiment majoritari dels nostres avant-passats a l'assimilació no ens lliga avui dia de cap manera. Avui dia s'ha onegat a C.N. un procés de recuperació nacional que correspon als interessos vitals de totes les capes populars d'aquest país: no estem pas lligats pels abandons dels nostres rebesavis o dels pares.

ROSSELLO o PAIS ROSSELLONES son denominacions incorrectes

Les terres catalanes de l'Estat francès son no sols la comarca del Rosselló sino també les del Vallespir, Conflent, Capcir i un boci de Cerdanya. Anomenar Rosselló tot aquest conjunt és estendre indegudament aquest toponim. Un cerdà o un vallespirenc no s'han pas mai considerat com a rossellonèsos.

La mateixa objecció es pot fer a la versió "moderna" del toponim emprat per l'absolutisme francès: "Pais rossellonesos". Ens ha pas d'illusionar el fals paralelisme amb Pais Valencià. Les terres que constitueixen avui el Pais Valencia son les del antic regne de València. Tenen unitat històrica. No és el cas de les terres catalanes del estat francès. Que dirien els sud-catalans si els hi proposavem de designar el principat de C.: Pais barceloni. Segur que re-putegarien...

En relació amb l'article publicat ahir en aquesta mateixa secció, signada per Eduard Julià i que, entre d'altres coses, fa referència a la posició suposadament mantinguda per diverses organitzacions polítiques, entre elles la Federació Socialista del País Valencià, de: "defensar els estatuts d'autonomia amb exclusions", he cregut convenient fer certes consideracions:

La defensa dels drets autonòmics dels pobles d'Espanya, ha estat una constant del PSOE manifestada, entre altres maneres, per l'actuació de les respectives federacions en les nacionalitats i regions, sense que en cap moment fos la del País Valencià una excepció de la regla.

Això és més que evident, no únicament examinant la seva actuació en el si de la "Taula de Forces Polítiques i Sindicals del País Valencià", a l'interior del qual el PSOE ha col·laborat en la confecció del projecte autonòmic, sino inclús amb la seva pròpia presència en la mencionada instància unitària, que no tindria altra justificació.

La federació Socialista del País Valencià, ha fet nombroses declaracions en el sentit d'afavorir el dret a l'autodeterminació i autogovern del poble valencià, a més a més per mitjà de qui, forçat per condicionaments polítics extrems, ostenta en el moment actual la llegítimitat indiscutible de les forces de la democràcia, és a dir "la Taula", admitint, no obstant, que la sanció definitiva de qualsevol iniciativa avui adoptada haurà de ser, en quant sigui possible, sancionada pel poble valencià.

Conseqüentment crec que ha d'ésser refusat el paràgraf al que he fet al·lusió en principi, per inexacte i inconvenient a l'ensenyament que manifesta la meua total identificació amb el "slogan final" del·lesmentat article: AMNISTIA SENSE EXCLUSIONS, ESTATUTS SENSE EXCLUSIONS

Fèlix Macias.

AHIR ES VA FER AHIR ES VA FER AHIR ES VA FER AHIR ES VA FER

ECONOMIA.

-Eugeni giral, "Relacions interregionals i intercomarcals en els Països Catalans.

Una anàlisi dels treballs dels economistes catalans sobre la qüestió nacional. Les relacions entre el Paísos, poc estudiades encara. Les divisions comarcals i la seva utilitat

AVIS.-Ahir dia 25 a la nit, vaig perdre un canguro de color vermell a la discoteca que es va improvisar a la UCE. Si algú s'el va endur discretament agrairia m'el tornes. Estic dormint a l'edifici de les noies, planta baixa (habitatge mixta)

Mª Teresa Viusà

A les nou va començar un nou recital de Canço a càrrec del grup rossellones l'Agram. Van demostrar un gran desplegament d'instruments, flauta, guitarres a manta, timbals, panderetes, maraques i fins un trombone vares. Al començament la cosa va anar molt animada doncs les cançons que interpretaven eran populars catalanes que tots coneixiem, "En Joan petit quan balla", "El ball de la cibada", inclus una versio catalana del Duerme Negrito. Aquestes anaven seguint un guio que encara que original, es va fer una mica pesat, doncs el van fer durar massa. L'animacio del principi es va anar perden i bastanta gent va marxar.

Al final els van fer cantar dues cançons mes, Una, era la traduccio d'una canço d'Ataualpa Iupanqui titolada "Treballadors"; L'altra una canço del SAC titolada la "Ilebrete".

COLABORACIO.--

Voldriem constatar la sorpresa que ens ha produït el conjunt L'Agram, que canta en catala i en no denuncia la secular opressio nacional i la sutil rapressio que la Catalunya Nord ha estat objecte per part de l'Estat centralista francès. Resulta imptomàtic que parlin sempre de Rossello (terme imprecis) i no donguin en cap moment referència a la catalanitat d'aquesta terra. Tambe ho resulta per altra banda, que els components del grup s'expressin entre ells normalment en francès i que fins i tot a nivell particular, hagin fet una alusio a la intromissio (imperialista?) del "barcelonisme".

Creiem que és una opcio politica respectable pero que calia una informacio prèvia dels objectius del grup devant del public de la UCE, fet que no es produí.

Un grup d'oients estorats

.....

PRESENTACIO DEL P.S.A.N. I DE LA E.C.T.

P

Ahir a la tarda feren la seva respectiva presentació l'ESQUERRA CATALANA DELS TREBALLADORS (E.C.T.) i el PARTIT SOCIALISTA d'ALLIBERAMENT NACIONAL DELS PAISOS CATALANS.(P.S.A.N.) En nom de l' Esquerra En Miquel MAYOL començà la seva intervencio explicant que si les dues organitzacions feien juntes la llur presentació això no significava cap dependència de l'ECT de cara al PSAN sino unes afinitats que també existien amb d'altres organitzacions socialistes revolucionaries o comunistes dels PPCC que reconeixien la legitimitat del combat revolucionari del poble treballador nord-català, com poden ser també el PSAN(P). Això aclarit l'orador analitzà sumariament la situació de colonització en la qual viu CATALUNYA NORD tant del punt de vista economic com cultural. Feu un breu resum de l'història del procés de presa de consciència nord-català iniciat als anys 60 amb la creació del GREC i que es radicalitzà en la joventut apartir del Maig del 68. fins a conduir a la constitució de l'ECT a l'octubre del 1972. Donà les característiques de la seva organització que es defineix com a partit socialista revolucionari nord-català d'alliberament nacional i de classe, lluitant transitoriament per un estatut d'autonomia nacional de C.N.

En Josep GUIA va presentar el P.S.A.N; definició política i ideològica del partit:

1: Comunista: -concepció marxista del socialisme (anàlisi científica de la realitat-pràctica revolucionària de masses per tal de transformar-la)

- unitat sindical

- unitat ideològica i d'acció al si del partit.

- necessitat d'un partit regeneric (el futur Partit Comunista dels PP.CC.) com a eina política per a la presa del poder per la classe

obrera.

- necessitat de la democràcia obrera (i dictadura del proletariat) al si de l'estat socialista.

2 De Països Catalans : L'alliberament de classe implica l'alliberament nacional i inversament, aquest sols és possible en la lluita pel socialisme, la qual als PP.CC. s'ha de concretar necessàriament en la lluita per l'Estat Socialista dels PP.CC.

3 Internacionalista: la unitat de la lluita de la classe obrera pel socialisme exigeix una estricta solidaritat internacional de classe, la qual s'ha de concretar en una col.laboració i coordinació permanents, en totes les etapes de la lluita i a partir dels àmbits nacionals.

4 Democràtic: Una organització sense estructuració i funcionament intern democràtic i sense pràctica externa democràtica, difícilment pot contribuir a construir una societat que ho sigui.

. Característiques de la societat socialista

. Tàctica política: en tant que expressió política superestructural, a nivell d'objectius com d'organitzacions, de la dinàmica de la lluita de masses, que són les veritables protagonistes de tot el procés cap a la construcció del socialisme.

1 Trencament democràtic i plataformes unitàries.

2 Alternativa democràtica-popular i front d'esquerres.

3 Constitució de l'Estat Socialista dels PP.CC. i Partit Comunista dels PP.CC.

ESMENA AL DOCUMENT DE L'AMNISTIA

Ens arriba la següent esmena del document presentat per el Comité d'Enllag i aprovat per l'Assemblea de la U.C.E. i que publicavem en el número extra del BUCE d'ahir.

" - AMNISTIA MILITAR, que es concreta en el dret d'associació pels professionals de l'exercit i la reintegració als seus càrrecs dels militars de la U.D.M. i reconeixement del dret de militars, als de l'exercit de la República i del dret d'objecció de consciència."

ACTES POLÍTICS D'AVUI

- A les 4,30 de la tarda: Debat sobre la problemàtica de la Catalunya Nord.

- A les 6, presentació de E.T.A., P.S.A.N.-P. i U.P.G.

- Després del teatre, presentació de la Coordinadora Socialista dels PP.CC. integrada pel Partit Socialista del País Valencià, Partit Socialista de les Illes i Partit Socialista de Catalunya.

TEATRE : Avui a les 9, al gimnàs^{re} presentació de l'obra "PREGUNTES I RESPOSTES SOBRE LA VIDA I LA MORT DE FRANCESC LAIRET".

AVUI, a les 4 al aula 209, "El TEATRE en un nou context polític".

Parlaran Mre A.Carmeny, l'Formosa, J.Castells, X.Romeu del grup de teatre "La Roda" i P.Montardi

PRESOS POLÍTICS: Ens comuniquen que en la recollecció d'ahir pro presos polítics solament es varen recollir 5.332.- Pts. Llastimós, oi?

FE D'ERRADES: Una lamentable i involuntària errada a la primera plana, on diu "PARTIDO OBRERO REVOLUCIONARIO ESPAÑOL, ha de dir PARTIDO

PETITA OPINIO

Des de fa 7 anys la Universitat Catalana d'Estiu funciona a Prada. Funciona perquè a alguns se'ls va acudir que això era positiu, però sobretot perquè molta gent va fer possible que any rera any la U.C.E. pogues continuar. No és hora ni temps de posar medallas: això és molt agradós als feixistes que continuament es decoren als uns als altres per autoconvèncer-se dels molts mèrits adquirits; però nosaltres, catalans senzills, gens amics ni dels grans parlaments ni dels grans patracols som diferents: preferim l'anònim; positiu serveis militant al grandiloqüent narcisisme que ja en sofert i aguantat massa anys.

Ara bé. No tot és tant net i bonic. Des del mateix moment en què va començar la massificació de la UCE es va començar a veure multitud d'accions que, segurament d'una forma inconscient, traïa l'educació que els que son al poder ens han donat, i sobretot treia a la llum del dia la poca coherència entre la ideologia i la praxis de molts dels ucencs (potser sí que n'hi ha que la seva actitud era perfectament coherent amb la seva actitud, però no crec que n'hi hagi gaires d'ultradreta, a la UCE. Si no, Déu nos en guard!). Evidentment, la massificació és positiva perquè dona al poble allò que fins fa poc era privilegi d'uns pocs; però te uns riscos molt grans: la possibilitat de llençar la pedra i amagar la mà amb més facilitat i impunitat.

Així hem vist moltes coses aquest any de 1976: gent que davant de la invitació dels organitzadors de fer-nos tots co-responsables de les properes sessions de la UCE: ajudar una mica en la conservació del gimnàs, local indispensable pels actes massius, responen amb l'oblit o amb la indiferència (terroriste?: vosaltres feixistes sou els terroristes) de continuar fumant d'un local amb el sòl de parquet; d'altres que volen imposar, com un exèrcit ocupador qualsevol, la seva forma de divertir-se menyspreant l'opinió de molts altres que creuen que allò està molt bé en el moment i el lloc adequat, però aquí no, i malgrat les conseqüències que es poden produir i que ja s'han produït, curiosament en la persona d'un dels organitzadors. Em refereixo a l'exhibició de magnífiques traques valencianes i altres herbes similars; també hi ha aquells que a les onze o més tart encara es passeigen pel poble o pels volts pel camping -la Riba d'en Geucell inclosa, cridant, cantant cançons que aquí son molt fàcils de cantar, etc.; o aquells que imposen als ucencs les seves maravolloses cançons, converses, gresques, i altres coses fins ben tart -o ben d'hora!- però que al matí, quan tothom quasi, ja rutlla, protesten per l'accés de soroll als dormitoris - a les noves del matí, i també, perquè no, aquells qui imposen la bandera del seu partit a la bandera unitària: recordem que des del 30 ens foren imposades tres banderes i que fins fa poc la nostra; la unitària, no l'hem poguda fer volar: això sí, al mateix nivell, com a màxim de les altres tres; o aquells que dormen i participen en la U.C.E., i àdhuc hi fan negoci sense haver ni pagat ni la inscripció; etc. Tots en sabem més de casos; com aquests. Només cal dir una cosa per acabar: la majoria d'ucencs, que, evidentment, no es tan inclosos en això que fins ara he exposat, hem de continuar amb la tasca positiva que no he esmentat per allò que deia en començar: no cal que ens anem podant medalles: això no ens va. A CADASCU, LES SEVES RESPONSABILITATS!

August Riell

